

DISSERTATIO DE ANTI-CHRISTO.

ARTICULUS PRIMUS.

Varia de Anti-Christo Sententia.

QUicumque Veritati, Pietati, Justitiae adversatur, Anti-Christus dicitur, quod Jesu Christo, qui est essentialis Justitia & Veritas, obstat; quod etiam Anti-Christi nomen juxta suam etymologiam Jesu Christi inimicum significet. Anti-Christi hoc sensu accepti, saeculis omnibus & ante & post Domini adventum extiterunt, & semper usque ad Mundi finem, & usque ad illius adventum, qui omnium Jesu Christi hostium impietatem, & malitiam vincet (a). Eo adhuc sensu Ecclesiae persecutores, Pseudo-Prophetae, Haeretici, & nefarii Christifideles totidem Anti-Christi appellantur; quorum plurimis sua aetate orbem referunt Evangelista Joannes ingemuit: *Et nunc Anti-christi multi facti sunt* (*). Ecclesiae Patres in Simone Mago, Nerone, Caio Caligula, Appollonio Thyanao, Barchocheba, Domitiano, Diocletiano, Juliano Apostata, & in pluribus aliis Jesu Christi hostibus, & eorum Discipulis quosdam huius perditissimi hominis, & perditionis filii characteres agnoscere. In Veteri etiam Testamento nonne Nabuchodonosores, Cambyfes, Antiochi, Epiphanes, Herodes occurrunt, qui veluti Praecursores, effigies, & asseclae Anti-Christum nimium praetulerunt? Deus in ira sua eos excitasse videbatur, ut is, qui ceteros crudelitate, impietate, & malitia praecelleret, qualis quantusque futurus esset, intelligeretur.

Judaei, & Christifideles Antichristum, Mahometani autem Anti-Mahometum expectant. Judaei verò quod de Messia Servatore in primo sui adventu prolatum fuit, cum eo confundunt, quod de Messia ultore sub mundi exitum adventuro enunciatum est. Ajunt praeterea (†), Eliam, seu alterum de Prophetis Messiae praetorium, ut parentes cum filiis conciliet (b), & Messiae semitas apparet. Post quem ipse, ut subdunt, Messias adveniet, Israelisque omnibus in promissam regionem coactis, urbe Jerosolymae & Templo restauratis, populos suos pace, & rerum affluentia cumulabit. Gog deinde & Magog, potentes na-

tionem, Anti-Christo sibi duce praeeunte, eam eversum pacem irrumperunt; quas Messias primò devictas, plurimis tandem maris & terrae prodigiis prorsus delebit. Quibus etiam in bellis multum sanguinis à Fidelibus effundetur, & tunc fortè implebuntur Dolores Messiae, quorum meminere Rabbini, & qui tot tantique futuri sunt, ut omnes ingemant (c). *Ab venit; sed ego cum non videam! quid faciemus ut à Messia doloribus liberemur?*

Ex Rabbiniis quidam [d] Anti-Christum, quem *Armillum* vocant, ex nationum foedissima conjunctione cum Virginis cujusdam simulacro Romae erecto proditurum ferunt. Qui Armillum admirandam staturam sublimis, se Messiam, & Deum, cui sit cultus exhibendus, ostentabit. Omnis Edom progenies, (ita Romanos appellant) ei adherere, ultroque obtemperabit. Nehemias verò, Josephi filius, de progenie Ephraim, alter ex duobus Messis, quos Judaei expectant, triginta Judaeorum millibus instructus cum Armillo congregietur, & bis centum hostium millibus caesis, cum conjiciet in fugam; qui exercitu iterum coacto, secundum cum Nehemia certamen committet: quo, innumeris ex suis gladio peremptis, tandem, quin rem animadvertat, ipsum Nehemiam fortuito interficiet; quare Judaei fugae se dantes, persecutionibus undique vexabuntur.

Archangelus Michael tuba canet, primoque statim clangore secundus ex progenie David Messias veniet, quem Elias Propheeta comitabitur. Tunc Judaei huc illuc effusi, animis iterum collectis, ad eum undique confluent. Quare territus Armillus in eos irrumperet, pugnam committet, & casus occumbet. Tum felix Messiae Regnum, quod quam maximè Propheeta ostentavit, totiusque terrarum orbis, morbis, bellisque prorsus inde exturbatis, hortus Eden Judaeorum solatio evadet. Hæc Judaei de Anti-Christo, de quo vel inter ipsos varia sententia. Singulas recensere non lubet.

Horum bellorum inter initium, & exitum, seu, ut ajunt Hebrei, praesens inter & futurum saeculum, alii quadraginta, alii septuaginta, alii annorum quodringentorum, alii deni-

a Augus. in Psal. 9. v. 24. Ille servus peccati totam nequitiam, & iniquitatem, quam omnes Pseudo-Prophetae inchoaverunt, impleturus est. * 1. Jo. 2. 18.

† Vide Maimonid. de Rege Messiah. c. 2. b Isai. 40. 3.

c Gemar. Sanhedrin. 8. 35.

d Hulsius de Theolog. Jud. lib. 1. par. 1. p. 52.

ARTICULUS II.

De Anti-Christi Characteribus.

e Vid. Daniel. 7. 25. & 12. 11. Apoc. 11. 2. 3. Chardin. Itinerar. Pers. t. 3. p. 192. Vide & Kessau, & Iba Abassi.

denique longè minus intervallum constituunt. Omnes tamen mortuorum resurrectionem, & perfectum Messiae & beatorum regnum non nisi post Anti-Christi interitum, futura defendunt. Qua in re & nobiscum conveniunt. Nostrorum verò Scriptorum plerique imperium, bella, & Anti-Christi persecutiones tribus tantummodo annis, sexque mensibus [e] definiunt.

Mahometani etiam (f) suum Anti-Mahometum expectant, quem *Dejal*, nempe *Impostorem* appellant, quemque gigantem, monstro similem, solo oculo & supercilio in frontis medio horridum effingunt. Praeterea Mahamedem Mehdy ex eorum Imanis duodecimum, à Deo, ut ajunt, viventem adhuc è terris sublaturum, & in voluptatum loco hominibus impervio constitutum, sub mundi exitum iterum adventurum putant, ut cum *Dejal* congregietur, & id adversus illum perficiat, quod nos ab Eliâ adversus Anti-Christum agendum credimus. Ad hæc, Jesum Christum Ducem supremum copiarum Imani fore, iterumque in orbem ut Anti-Mahometum oppugnet, reversum arbitrantur. Eo superato, eademque clade Gog & Magog affectis, uxorem ducet, & triginta, seu quadraginta annis, non ut Dominus, sed ut Imani Mahamedis Mehdy Procurator, totius terrarum orbis imperium geret; quibus elapsis, occumbet, & una cum Justis omnibus, vita iterum in saeculorum exitu restituendus, prope Mahometi sepulchrum tumulabatur. Judicium denique de omnibus pronuntiabit, cum ad Christum hoc Judicium universale pertineat. Quantum de Anti-Christi sub mundi exitum adventu fides in plerisque terrarum nationibus inoleverit, per has fabulas comperimus.

g Menasse ben Israel, de resurrectione. l. 2. c. 5. p. 290. h Centuriatores Magdeburg. l. 2. c. 2. Beza in 2. Thessal. 2. & Grot. in Apoc. 13. 18. i Grot. in 2. Thessal. praefat. & in 2. Thessal. 2.

k Vide Malvend. l. 2. c. 1. de Antichristo.

Scriptores Sacri, teste S. Hieronymo (h), i typis & figuris futuros profunderent eventibus, & similitudinibus atque parabolis veritatem obvolvère consueverunt. Sicut itaque Jesus Christus per Davidem, & Salomonem, qui illum referunt, & adventurum spondent, nobis exhibetur; ita etiam Anti-Christus per ejus praecursores & figuras, nempe Antiochum Epiphaneum, Neronem, Domitianum, & id genus ceteros, optime inducitur. Ut igitur hujus perditissimi effingamus imaginem, merito ad eorum characteres confugimus, qui veluti hujus Deo infensissimi hostis exemplaria à Sacra Scriptura exhibentur (m). Hac autem sub Antiocho Epiphane in imagine praecesserunt, ut Rex sceleratissimus, qui persecutus est populum Dei, praefiguraret Anti-Christum. . . . unde & multi nostrorum putant ob sceleratissimam & turpitudinis magnitudinem Domitium Neronem Anti-Christum fore.

Patres & Interpretes tam Judaei, quam Catholici de Anti-Christi persecutionibus adversus Sanctos explicarunt id omne, quod de Gog & Magog adversus Israelitas bellis Ezechiel enunciat (n). Quò etiam spectat illud Joannis in Apocalypsi (o); cum refert, post mille annorum Regnum, Satanam è carcere egressum seducturum plurimos, eosque adducturum, ut bello Sanctos insequatur, & Urbem dilectam obsideant; ex populis subinde Gog & Magog à quatuor mundi finibus coactis, innumeris instar arenae maris copias instructurum. Quas tamen Deus flammis è caelo delapsis prorsus absumet, & Daemonem, qui eas coegerat, & Pseudo-prophetas, qui eas seduxerant, in sulphuris & ignis stagnum detruet, ubi una cum bestia supplicio perenni torquebuntur. Esto, Gog & Magog bellum adversus Israelitas ab Ezechiel praenunciatum per Cambyfis, seu Holofernis, seu Antiochi Epiphane in Hebraeos persecutiones ad literam impletum fuerit; certò quidem constat, hoc Apocalypsis bellum potissimum ad ea mala referri, quibus Anti-Christus ante mundi exitum Catholicam Ecclesiam vexabit.

Ab Antiochi Epiphane exemplari, quod à Daniele (p) accepimus, perditionis filius, cujus meminit Paulus (q), dilucidè nobis exhibetur. De cornu illo, ait Propheeta (r), quod habebat oculos, & os loquens grandia. Aspiciebam, & ecce cornu illud faciebat bellum adversus Sanctos, & praevalerat eis; donec venit Antiquus dierum, & Judicium dedit Sanctis Excelsi, & tempus advenit, & regnum obtinuerunt Sancti. Vir autem ille, qui per cornu representabatur, Deum blasphemis impetere, Sanctos proculcare, suoque arbitrio tempora, & leges immutandas esse jactitare debebat, ut Propheeta per visionem intellexit. Sed tandem à supremo Judice ipsius potentia destrueda, & in aeternum exterminanda.

h Hier. in Dan. 11. 24. Hun. esse morem Scripturae sanctae, ut futurorum veritatem in typis. Sicut igitur Salvator habet & Salomonem, & ceteros Sanctos in typum adventus sui, sic & Anti-Christus pessimum Regem Antiochum, qui Sanctos persecutus est. m Idem in Daniel. 11.

n Ezech. 38. & 39. o Apoc. 20. 7.

p Daniel. 7. 19. & c. q. 2. Thessal. 2. r Daniel loco citato.

